

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

9. PROSINCE 2018

Z obsahu:

**O příkázáních -
Nepožádáš manželky
bližního svého,
ani statku jeho**
Katecheze papeže
Františka při
generální audienci na
Svatopetrském náměstí
v Římě 21. listopadu 2018
- strana 2 -

Svatý Finian
Libor Rösner
- strana 4 -

**Otevřete brány, když
přichází Král!**
Lucia Kirchgasserová
- strana 6 -

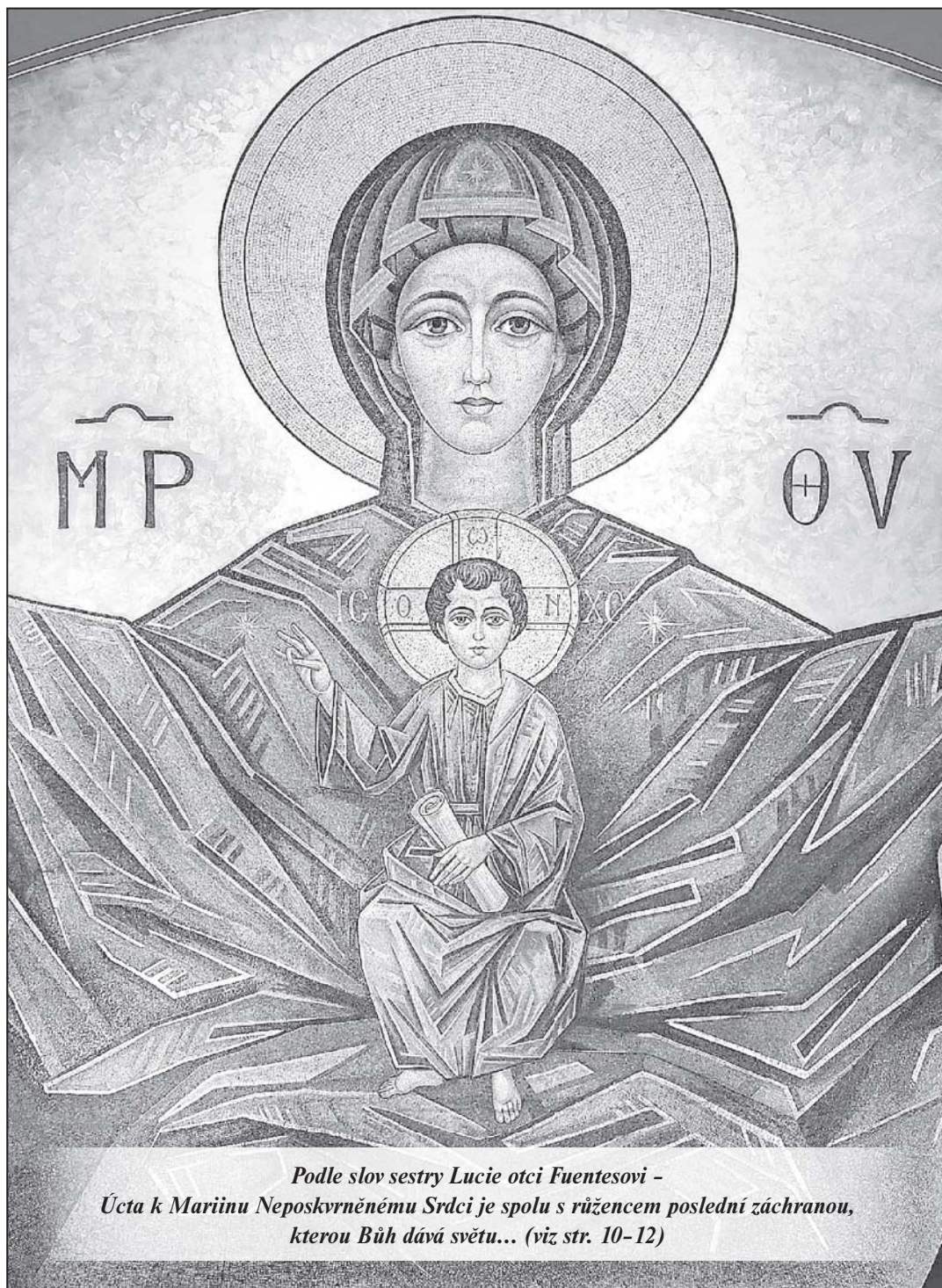
Vrátili se zpět!
- strana 7 -

**Skotsko zavedlo LGBT
ideologii do školních osnov**
- strana 8 -

**Nová studie: Každá druhá
země na světě vymírá.
Prý se máme radovat**
- strana 9 -

**Fatima a poslední časy
z hlediska Církve (2)**
Štěpán Maria Filip OP
- strana 10 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (35)**
- strana 13 -

*Podle slov sestry Lucie otci Fuentesovi -
Úcta k Mariinu Neposkvrněnému Srdci je spolu s růžencem poslední záchranou,
kterou Bůh dává světu... (viz str. 10-12)*

O přikázáních – Nepožádáš manželky bližního svého, ani statku jeho (Ex 20,17)

Katecheze papeže Františka při generální audienci na Svatopetrském náměstí v Římě 21. listopadu 2018

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Naše schůzky s Desaterem nás dnes přivádějí k poslednímu přikázání, které jsme vyslechli v úvodu. Tato slova nejsou jen závěrečnými slovy tohoto textu, ale mnohem víc. Jsou dovršením Desatera a dotýkají se jádra všeho, co nám sděluje. Podíváme-li se blíže, zjistíme totiž, že nepřidávají nic nového. Pokyny „nebudeš dychtit po ženě svého bližního (...) a vůbec po ničem, co

patří tvému bližnímu“ jsou přinejmenším latentně obsaženy v přikázáních o smilstvu a krádeži. Jaký je tedy smysl těchto slov? Je to shrnutí? Je to něco více?

Mějme na paměti, že všechna přikázání mají za cíl ukázat hranice života, meze, za nimiž člověk narušením svého vztahu k Bohu ničí sám sebe i bližního. Pokud jdeš dál, ničíš vztah k Bohu, a tudíž i s druhými. A signalizují to přikázání. To poslední klade důraz na skutečnost, že všechna

přestoupení vznikají ze společného vnitřního kořene: zlé tužby. Všechny hříchy se rodí ze špatné tužby, všechny začínají hnutím v srdci a na této vlně končí nějakým přestupkem. Nikoli však formálním přestupkem zákona, nýbrž přestupkem, kterým zraňujeme sebe i druhé.

Výslovně to říká v evangeliu Pán Ježíš: „Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže,

Pokračování na str. 5

Co by byl advent bez Matky Boží, Panny Marie? Je-li někdo, kdo nás bezpečně může provést dobou přípravy na Ježíšův příchod na tento svět, pak je to jeho Matka. Proč vlastně je tak důležité být připraven? Copak by nestačilo svatečně se obléci a poklonit se přicházejícímu Božimu Králi, až to bude aktuální? Přemýšlíme-li materiálně, stačit by to mohlo. Avšak s nesmrtelnou duší se to má propastně jinak!

Ježíšův příchod na svět není politikou záležitostí, jak se mylně domnívali i mnozí jeho učedníci, vždyť on přišel proto, aby duše lidí vysvobodil z ďábelského otroctví hříchu a umožnil jim dojít spásy a spolu s oslavenými těly mít účast na Boží nebeské slávě. A jaká to milost pro ty, kdo uzří již zde na zemi Ježíšův slavný druhý příchod na konci časů – tedy pokud budou jejich duše připraveny, jinak to šťastná chvíle nebude... Když si hlouběji uvědomíme, co tyto skutečnosti znamenají, je zřejmé, že setkání s Ježíšem je vždy záležitostí duchovní, nutně zasahující duši člověka. A tady jsme u jádra věci a můžeme si i my položit otázku: Jsem připraven otevřít dveře své duše, svého srdce, když Bůh zaklepe? (str. 6) Když přijde Ježíš ve slávě? Když se nám ukazuje v betlémské stáji jako ubohé Dítě, v produktivním věku jako Učitel, jako Ukřižovaný,

Editorial

Zmrtvýchvstalý, Král králů? A neklepal už dříve marně?

Aby naše odpověď tentokrát mohla být úplná a pravdivá, uvědomme si to, co už bylo zde nepřímo řečeno: nezbytnost přípravy duše na setkání s Ježíšem je odvozena od lásky – Ježíše k nám, naší lásky k Ježíši. Milujeme-li někoho, pak se na setkání s ním nesmírně těšíme, snad i počítáme hodiny, možná připravujeme dárek, vezmeme si na sebe lepší šaty... Ne jinak je to s lidskou duší: její připravenost na setkání s Ježíšem je vyjádřením naší touhy po Milovaném. Můžeme si říkat, že máme Ježíše rádi, ale nejsme-li připraveni otevřít mu dveře svého srdce, je zřejmé, že naše láska k němu má trhliny. A neměli bychom si nic nalhávat: děje se tak proto, že jsme zde na zemi nuceni neustále bojovat proti tajemným silám zla – ďábla, a to je vždy radikální a nekompromisní boj.

Jak tento boj vyhrát? V jedné populární křesťanské písničce se zpívá: „S Marií jde všechno líp.“ A s ní je mnohem snadnější také zvítězit v boji se zlem. Porazit ďábla usilujícího uchvátit naši duši je pak jedinou možnou přípravou na setkání s Ježíšem – ať už na konci časů,

nebo v okamžiku smrti. I proto je Panna Maria nejlepší a nezbytnou Průvodkyní adventem – nejen tím liturgickým, ale celým adventem naší pozemské pouťi. A provází nás i následujícími stránkami, abychom pochopili, jak velká je její moc a jak nezbytná pro spásu duše je úcta k ní. Snad někdo namítne, že jsou přece lidé, kteří nikdy ve svém životě Matku Boží neuctívali, ba dokonce ji i znevažovali, a přece mohli dojít spásy – jestliže se rozhodli v okamžiku smrti pro Boha, pro Ježíše, pro jeho Matku. Není to vyloučeno, ale kde vzít jistotu, že se takový „obrat“ nejhlubšího pokání podaří po životě naplněném odmítáním Ježíše a jeho Matky? Navíc, máme záruky od samotného Ježíše či z mnoha zjevení, včetně těch mariánských, že změníme-li svůj život podle Božích výzev obsažených v Ježíšových či Mariiných slovech a poselstvích, pak jistě dojdeme spásy. Mít takový příslib – kdo by jím chtěl opovrhnout?

A tak se můžeme na setkání s Ježíšem připravit podle slov apoštola Pavla z dnešního druhého čtení: Kéž stále víc a více roste naše láska k Ježíši a Panně Marii a s ní i poznání a všestranný úsudek, abychom dokázali volit to, co je lepší pro naši spásu, pro šťastné setkání v onen den Ježíšův!

Daniel Dehner

Ať už tě všechno to, co prožíváš a co vidíš kolem sebe, jakoliv trápí a skličuje, jedno je jisté: blíží se chvíle vysvobození. *Vzchop se a postav na výšině.* První čtení je plné útěchy a dává ti jasně na vědomí, že prožíváš neděli, která je dnem velké naděje. Obrát svůj pohled *na východ* a vyprošuj si pravý užitek z dnešního setkání s Božím slovem.

Vyhnanství a nepřátelské obklíčení, na které si stěžujeme, jsme si sami zavinili: *Hřešili jsme, byli jsme nevěrní, neposlušovali jsme hlas Hospodina podle proroků, které nám posílal, ale chodili jsme každý za zálibami svého zlého srdce a sloužili jiným bohům.*⁽¹⁾ Dopadají na nás nyní naše vlastní zlé skutky.⁽²⁾ Jak to, že se cítíš ve vyhnanství jako mezi svými? Jsi v zajetí ve své vlastní zemi, protože se přímo kolem tebe rozbujelo pohanště smýšlení. Všichni byli kdysi Kristovi, ale pak opustili cestu evangelia a obrátili se k cizím bohům a modlám. Přichází den, kdy mají poznat, jak nicotné jsou všechny jejich idoly. *Jako strašák v okurkovém poli, který nic neuhlídá, takoví jsou falešní bohové.*⁽³⁾

Proto se postav na výšině, vystup nad všechnu marnost a všechna lidská hlediska a zadívej se na vše pohledem Krista, který je jediným Pánem včera, dnes i navěky. Nadchází čas milosti a on slíbil, že *každý tvor uzří jeho spásu.* Bůh zůstává věrný, buď si jist, že pamatoval i na tebe. On sám ti připravuje cestu, *rozkázal snížit každou vysokou horu a vyplnit údolí na úroveň země, abys mohl kráčet bezpečně k Boží slávě.* Přichází sám vstříc s milosrdenstvím a spravedlností, která z něho přýští, *aby ses mohl radovat ve světle jeho velebnosti.*

Proto by tvůj smutek a netrpělivá málomyslnost byly urážkou Pánovy věrnosti a velkodušnosti. *Odlož roucho žalosti a soužení a oděj se rouchem spravedlnosti.* Zaseval jsi v slzách, ale nadchází doba jásavých žní.⁽⁴⁾

Náš Pán sám přichází, aby nás vyvedl z vyhnanství. Ale nikoliv tak, že by nás odvedl někam jinam, do jiné zaslíbené země. Na zemi není takového místa, kam bychom mohli odejít: musíme sami s jeho

milostí obnovit svůj domov tam, kde žijeme. Z našeho vyhnanství vede jen jedna cesta: *rozšiřování evangelia.* Zdá se ti, že je to už nad naše síly? Zůstaň *na výšině*, obnov svou důvěru a víru: *Ten, který toto vynikající dílo začal, přivede je také k dobremu konci ke dni Krista Ježíše.* A tento den je přede dveřmi. Milostivý Pán přichází nejen k tobě a tvým bratřím ve víře, ale ke všem, aby *každému, kdo je pod nebem, ukázal svůj lesk.*

Nepřestávej se proto radovat. *Ten, který dopustil zlé věci, zachránil tě a dá ti věčnou radost.*⁽⁵⁾ Chceš-li skutečně vyjít z pohanství, nesmíš se už v ničem připodobňovat pohanům. I když vidíš kolem celé zástupy, jak se klaní modlám mamonu, rozkoše a moci zpředu i zezadu, ty stále říkej věrně svému Pánu: *Jen tobě, Králi, se sluší věčně klanět.*⁽⁶⁾ Pán ti pak odpoví: *Můj anděl je s vámi a ochrání vaše duše.*⁽⁷⁾

Z Pavlových slov můžeš správně vyrozumět, jakým způsobem se máš podílet na tomto velkém exodu z pohanství: – především musí stále *růst tvoje láska.* To je jediný lék na ztvrdlé srdce, které tě jako chladná skála uzavřelo v tvém vyhnanství. Co jiného než láska dokáže zasypat propasti zatvrzelosti, které rozdělují srdce, *srovnat pahorky pýchy*, která kolem sebe deptá a ubližuje, napřímít *křivé cesty* neupřímnosti a *srovnat hrboly* necitelného sobectví. Apoštol si ovšem bere Boha za svědka, že to není jakákoliv láska, ale *láska Ježíše Krista*⁽⁸⁾, jejíž síla je v tom, že *bolí.* *Dostalo se ti té milosti, že smíš v Krista nejen věřit, ale s ním i trpět.*⁽⁹⁾ *On se ponížil a byl poslušný až k smrti*⁽¹⁰⁾ a je nezbytné, abys měl *stejně smýšlení jako Kristus*⁽¹¹⁾. Jen podle toho mohou všichni poznat, že jsi skutečně Kristův učedník.

Současně s láskou musí však růst i tvé *poznání a všestranný úsudek*, abys *dovedl správně rozhodovat.* Nepatří snad Boží pravda a Pánovo slovo k tomu nejdůležitějšímu, co potřebuješ znát, abys došel k cíli? Máš kolem sebe *vlky v rouše ovčím*⁽¹²⁾. Ve světě se objevilo mnoho falešných učitelů a *svůdců, antikristů.* *Kdo nezůstává v Kristově učení, nemá Boha.*⁽¹³⁾ Jak může zůstat bezpečně v Kristově učení, kdo je nezná, a to důkladně?

Pravá naděje

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Každý tvor uzří Boží spásu.

Liturgická čtení

1. čtení – Bar 5,1-9

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a vstav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha „Pokoj spravedlnosti“ a „Vznešenost bázně Boží“.

Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své děti, které se shromáždily na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšly z tebe pěšky, vedeny od nepřátel, ale Bůh je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael krácel bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele na Boží rozkaz. Ano, Bůh přivede Izraele, který se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho přýští.

Dokončení na str. 4

Láska a pravé poznání tě navedou na cestu k Boží milosti. Té se otevři bezvýhradně, neboť jedině Ježíš může ukončit tvé vnitřní vyhnanství, ve kterém zlé návyky drží tvoji duši, a obnovit původní nevinnost, abys čistotou *jen zářil a byl bez hříchu.* Pak se teprve bude z tebe šířit *pokoj spravedlnosti a sláva bohobojnosti.* Tvoji zaslíbenou zemi je *plná míra dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem k Boží chvále a slávě.* Jen tak může svět poznat, *jak velkou věc s námi učinil Pán*, aby jej naplnila pravá Boží radost.

Pane, změň náš osud, jako se mění údolí na jihu země.⁽¹⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Bar 1,17–18.21–22; ⁽²⁾ srov. Bar 2,9; ⁽³⁾ Bar 6,6,9;

⁽⁴⁾ srov. Ž 126,5; ⁽⁵⁾ srov. Bar 4,29;

⁽⁶⁾ srov. Bar 6,4–5; ⁽⁷⁾ Bar 6,6; ⁽⁸⁾ srov. Flp 1,8;

⁽⁹⁾ srov. Flp 1,29; ⁽¹⁰⁾ Flp 2,8; ⁽¹¹⁾ Flp 2,5;

⁽¹²⁾ srov. Mt 7,15; ⁽¹³⁾ srov. 2 Jan 7–9;

⁽¹⁴⁾ Ž 126,4

Svatý Finian

Tento světec patří k základním pilířům irského křesťanství, ne nadarmo se mu přezdívalo „Magister Sanctorum Hiberniae sui temporis“, „Učitel irských svatých“. Mezi svatými vyrůstal, svatě vychovával, svatým se stal. Svátý Finian, jeden ze slavných synů „Ostrova svatých“.

Na svět přišel někdy kolem roku 470 v Myshallu, nacházejícím se v dnešním hrabství Carlow. Byl urozeného původu – jeho otcem byl vážený šlechtic Ruidragh z Ulsteru, matkou Telach z Leinsteru. Finian měl přinejmenším jednu sestru, jmenovala se Regnach, později se stala abatyší v klášteře v Kilreynaghu a ještě za svého života se těšila pověsti ctnostné řeholnice směřující nezadržitelně ke svatosti.

Šlechtictví krve bylo u Finiana již v mládí převyšováno šlechtictvím ducha. Nesmazatelně na něho zapůsobil jeho učitel Fortchern z Trimu, žák samotného sv. Patrika. Jeho příkladem se Finian nadchl nejen pro Krista, ale i pro vědění. Vypravil se proto do kláštera sv. Martina v Tours, slavného díky tamní klášterní škole, v níž působili četní vynikající učenci. Bystrý student Finian zde nabyl vzdělání a také přišel do přímého kontaktu s klášterním způsobem života. Pronikl do jeho podstaty, jak to dokládá Finianovo počínání o pár let později.

Lačný dalšího vzdělávání, pokračoval Finian ve studiích ve waleském opatství Llancarfanu, kde se pod bdělým dohledem jednoho z největších waleských světců, sv. Cadoca Moudrého, věnoval biblii. Setkal se tu i s jinými pozdějšími světci, a sice se sv. Gildasem Moudrým či sv. Cathmailem. Jak vidno, Finianova životní cesta byla přímo či nepřímou vroubenou světci a to na něj mělo nepopíratelný vliv: nepřijímal jen pasivně teologickou nauku, ale také rostl po lidské a duchovní stránce, jinými slovy – liteře zákona dodával svým jednáním živého ducha. Svě vlastní „Ora et labora“ neboli „Modli se a pracuj“ uváděl do života hlubokou modlitbou a pokornou službou druhým.

Někdy po roce 520 se vrátil do rodného Irsku. Ne ovšem proto, aby se uzavřel ve studovně některého kláštera, ale aby zúročil všechno to, co během tří desetiletí studií nabyl. Původně plánoval odjet do Říma, ale vnitřní hlas jej volal do vlasti.

Hlásal zde víru těm, kteří ji ztratili, posiloval na duchu kolísavé, byl oporou těm, kteří o víru bojovali. Zakládal kostely i kláštery, např. Skellig Michael (Michaelova skála), jež je dnes na seznamu UNESCO, Dunmanogue či Aghowle. Tím nejvýznamnějším objektem byl klášter v Clonardu, tehdy zvaný Cluain Eaird (Eairdovo Pole), kde se stal opatem a kde jako milovník bohovědy založil středisko

Svatý Finian

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Flp 1,4-6.8-11

(Bratři!) Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás toto dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše.

Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Evangelium - Lk 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes úředním knížetem v Galileji, jeho bratr Filip úředním knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš úředním knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uziří Boží spásu.“

biblických studií. Podle legendy mu lokalitu u řeky Boyne ukázal archanděl Michael jakožto místo, kde má strávit zbytek života. Svátý Finian se totiž nikde nezdržel příliš dlouho, od té doby, co přišel do Irsku, se prakticky nezastavil a neúnavně putoval Zeleným ostrovem se svým apoštolským posláním. Když kvůli Clonardu opouštěl klášter Kildare, obdarovala ho sv. Brigita Irská (*451 – †525, zakladatelka kláštera v Kildare a spolupatronka Irsku) zlatým památným prstenem.

Na zelené louce vybudoval Finian v Erairdově Poli nejprve malou chýši a kostelík z hlíny a vrbového proutí. Začal tam vést život, jaký poznal před mnoha lety v Tours, spočívající ve studiu, modlitbě a umrtvování. Brzy se k němu přidali další – mladíci toužící po klášterním životě, vdovci, kněží, řeholníci z jiných klášterů včetně svých opatů. Komunita se kvapem stávala početnější a početnější, jednu dobu v ní žilo na 3 000 mnichů poslušných na slovo svému otci opatu Finianovi, je muž se někdy omylem přisuzuje i biskupská hodnost. Byl vzorem pro všechny. Živil se pouze chlebem a vodou, spal na holé zemi s kamenem pod hlavou a nosil železný pás obepnutý kolem těla.

Clonardské opatství se stalo jedním z epicenter dalšího mohutného výbuchu irského mnišství. Vzešlo z něj mnoho irských svatých, a tak vlastně Finian, vychovávaný světci, sám světce vychovával.

Skutečností, že byli jeho žáky, se pyšnil například sv. Kolumbán z Iony, sv. Ruadhán z Lorrha, sv. Brendan Mořeplavec, sv. Nennius a další. Všichni měli epochální význam pro rozvoj křesťanství nejen v Irsku. Někdy se dvanácti vybraným žákům clonardského opatství také přezdívá *Dvanáct apoštolů Irska*.

S životem sv. Finiana se pojí spousta legend: Obyvatele ostrova Flathlom měl svým zásahem uchránit před mračny sarrančat nalétávajících na jejich polnosti; modlitbou měl rovněž odvrátit útok nepřátelských vojsk Sasů, v jejichž táboře znenáhla vypuklo zemětřesení a oni následně uprchli. Ke clonardskému opatovi se měli slétávat ve velkých hejnech ptáci, vábení vnitřním pokojem svatého opata – i proto bývá sv. Finian zobrazován právě v obklopení opeřenců.

Finian umřel 12. prosince, někdy mezi lety 549 a 552. Příčinou smrti by-

la pravděpodobně morová epidemie. Když poznal, že je jí postižen, opustil clonardské opatství, aby nikoho ze svých přečetných duchovních synů nenakazil a aby zemřel v ústraní. Když vcházel do nedalekého kláštera v Ross Findchuilu, recitoval slova 132. žalmu: „*To je místo mého odpočinku navždy, usídlim se tady, neboť po něm toužím.*“ Na věčnost odešel nedlouho poté, co z rukou jednoho ze svých žáků přijal viaticum. Pochován byl v clonardském opatství, avšak v roce 887 se jeho ostatky nenávratně ztratily během ničivých nájezdů loupeživých Vikingů.

Finianův kult, v Irsku po staletí vyznávaný neoficiálně, potvrdil v roce 1902 papež Lev XIII. Dochovalo se i jedno prastaré čtyřverší vzývající sv. Finiana:

„*Jsi Věží zlatou nad moři, / ó, dej mé duši útěchu, / předobry Finiane, milovaný zakladateli / překrásného Cluain-Erairdu.*“

O přikázáních – Nepožádáš manželky bližního svého, ani statku jeho

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvřňuje.“ (Mk 7,21–23)

Chápeme tedy, že veškeré Desatero by nepřineslo žádný užitek, pokud by se nedotklo této roviny, totiž lidského srdce. Kde vznikají všechny ohavnosti? Desatero je v tomto bodě jasné a hluboké. Cílem posledního přikázání je srdce, a pokud není svobodné srdce, pak málo prospěje ostatní. Problém spočívá v osvobození srdce od veškerého zla. Boží přikázání je možné redukovat na pouhou hezkou fasádu, pod níž nadále zůstává otrocký a nikoli synovský život. Často se za farizejskou maskou dušné korektnosti skrývá něco ošklivého a nevyřešeného.

Musíme si těmito přikázáními nechat demaskovat touhu, protože nám ukazují naši chudobu a přivádějí nás ke svatému pokoření. Každý z nás se může ptát, jaké ošklivé tužby přicházejí nejčastěji. Závist, chamtivost, pomlouvání? Všechno, co přichází z mého nitra. Každý si může klást tuto otázku a prospěje mu to. Člověk potřebuje toto pozeňnané pokoření, které mu odhalí, že se nemůže osvo-

bodit sám, a dovolává se proto záchranu u Boha. Nepřekonatelným způsobem to vysvětluje svatý Pavel právě v souvislosti s přikázáním „nepožádáš“ (srov. Řím 7,7–24).

Marné je myslet si, že se můžeme napravit sami, aniž bychom dostali Ducha Svatého. Marné je myslet si, že svoje srdce očistíme titánským úsilím své vlastní vůle. To není možné. Je třeba se otevřít vztahu k Bohu, v pravdě a svobodě. Jedině tak mohou naše námahy přinášet plody, neboť Duch Svatý nás provede vpřed.

Posláním biblického Zákona není namlouvat člověku, že doslovnou poslušností dosáhne vykonstruované a navíc nedosažitelné spásy. Posláním Zákona je dovést člověka k jeho pravdě, totiž k jeho chudobě, která se stává autentickou, osobní otevřeností Božímu milosrdenství, které nás proměňuje a obnovuje. Jedině Bůh je schopen obnovit naše srdce, a to pod podmínkou, že my otevřeme svoje srdce jemu. To je jediná podmínka. On učiní všechno, ale musíme otevřít srdce.

Poslední slova Desatera vychovávají všechny k tomu, aby uznali, že jsou žebráky; pomáhají nám stanout před nepo-

řádkiem našeho srdce, abychom přestali žít sobecky, stali se chudými v duchu a opravdovými před Otcovou tváří, nechali se vykoupit Synem a poučit Duchem Svatým. Učitelem, který nás vede, je Duch Svatý. Nechme se vést. Jsme žebráci. Prosme o tuto milost.

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“ (Mt 5,3) Ano, blahoslavení ti, kdo se přestanou oklamávat a věřit, že se ze své slabosti mohou zachránit bez Božího milosrdenství, které jediné může uzdravit. Pouze Boží milosrdenství uzdravuje srdce. Blahoslavení ti, kdo si přiznají svoje zlé tužby a se srdcem pokořeným a litujícím nestanou před Bohem a před druhými lidmi jako spravedliví, nýbrž jako hříšníci. Hezké je to, co Petr pravil Pánu: „Pane, odejdi ode mne, jsem člověk hříšný!“ (Lk 5,8) To je krásná modlitba: Pane, odejdi ode mne, jsem člověk hříšný. To jsou ti, co mají soucit a dovedou prokázat druhým milosrdenství, protože ho zakoušejí v sobě.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

Otevřete brány, když přichází Král!

Právě během přípravy na Vánoce stojíme znovu před otázkou: „Otevřeme Bohu dveře svých srdcí, nebo necháme zavřeno, aby nás uzavíraly zdi, které jsme si postavili okolo svého srdce?“ Následující myšlenky by nám mohly pomoci, abychom prolomili svá vězení a nově řekli své „ano“ Ježíši, který z lásky k nám přišel na svět.

Nevinné dítě, to jsme byli kdysi všichni. Nádherně naivní, srdce doširoka otevřené, plné fantazie a velkých plánů. Stále připraveni věřit v dobro a důvěřovat každému. Všechno bylo možné. Každý den nové dobrodružství! Už ráno jsme se nemohli dočkat, až to nastane. Celý život byl tak vzrušující, že jsme neměli čas ani se najíst nebo jít spát, protože bylo třeba tolik toho objevovat nebo prožívat.

Ale k nebeské slávě je to ještě kus cesty a život, lidé a naše zkušenosti nás poznamenávají.

Zdi okolo srdce

V průběhu dorůstání přišly první pochybnosti: Jsem skutečně dobrý takový, jaký jsem? Jsem skutečně milovaný? Proč se mi všichni smějí? Proč mě nikdo nevidí? Proč mě nikdo neposlouchá? Jsem špatná? Především slova těch, kteří mě nejvíce milují a obdivují, zanechávají nejhlubší stopy, které krvácejí a zaceľují se. Už tak brzy začínáme stavět zdi okolo svých srdcí. Čím jsme starší, o to vyšší, tlustší a masivnější je ten val, který nasypáváme. Příliš mnohé nás už zranilo, mnozí zneužili naši důvěry, zbavili nás odvahy, důstojnosti, krásy a ukradli svobodu. Kolikrát jsme už byli opuštěni, pokořeni. Kolikrát nám někdo řekl, že to neumíme, nestihneme, neuděláme dostatečně, že na to nestačíme. Všechno toto je pro naše srdce nesnesitelné. Ono žije ve stálém strachu, co přijde příště. Chce se chránit, vyloučit bolest. Co by bylo

lepší než tlustá zeď, kterou nemůže nic proniknout? Jak rád člověk odhodí svoji svobodu, aby se ochránil před nevypočitatelností života? Ale to, na co my zapomínáme, je, že zeď nejenom chrání před nepřítelem, ale také před dobrem, které nám chce Bůh darovat.

Dáváme Bohu možnost, aby mohl ukázat svoji lásku?

Ptáme se, proč je tak daleko, proč nás neslyší a nic neudělá. Kolikrát už prošly Vánoce kolem nás beze stopy a dostavily

se pochybnosti, jestli to není jenom pěkný příběh z doby před dvěma tisíci roky. Ale je pravda, že nedáváme Bohu vůbec žádnou příležitost, aby se k nám přiblížil, ukázal nám svoji lásku. Se svobodnou vůlí je to osídlná věc... Bohu ve vši jeho všemohoucnosti svazujeme ruce, když ho vylučujeme. Možná sedíš teď o samotě a zdánlivě opuštěný ve svém hradu, uzavřený před svým strachem, ale buď si jistý, že to není nepřítel, kdo tě obléhá. Ne! Je to Bůh, který o tebe bojuje! On bojuje pro tebe a za tebe! Zápasí o tvoje srdce! Ale jeho boj vypadá jinak než boj ve světě. Bůh je jiný než to, co známe. On chodí jinými, zvláštními cestami. Nepřichází v hluku mohutné bouře, nepřichází vždycky v ohni nebo zemětřesení... Volí bídu, nenápadnost. Rozhoduje se pro jemný vánek, který se tě něžně dotýká, chladí, umožňuje tvému srdci, aby se nadechlo. On je v tichosti tvého bytí, v míru okamžiku. Nepřichází jako silný hrdina, jako nádherný král, s přepychem, bohatstvím a mocí, nýbrž jako dítě – tak bezbranně roztomilý, že od něho nemůžeš odtrhnout oči, tak skvostný, že odpovědí může být jen láska. Pohled malého dítěte zahřívá tvoje srdce, i když se tomu bráníš. Dítě, znamená naděje, radosti, nového života. To je přesně to, co ti chce Bůh dát!

Máš odvalu otevřít dveře?

Kde stojíš? Pro co se rozhoduješ? Pro strach, nebo pro život?

Máš odvalu otevřít dveře, když On zaklepe? Tluče teď tvoje srdce? Myslíš si, že tě teď Bůh chce? Ptá se tě teď: „Jsi připraven vpustit mě do svého života?“ Jak otvírá člověk své srdce? Je to trochu abstraktní myšlenka. Tak abstraktní, že jsem přesvědčena, že to potřebuje konkrétní jednání! Stůj na svém místě, buď odvážný, řekni mu hlasitě ano. „Ano, Bože, dávám Ti svůj život, volím svobodu, volím si Tebe!“

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! Toto je čas milosti a modlitby, čas čekání a darování. Bůh se vám dává, abychom Ho milovali nade všechno. Proto, dítě, otevřete svá srdce i rodiny, aby se toto čekání stalo modlitbou a láskou, a zvláště darováním. Já jsem s vámi, dítě, a povzbuzuji vás, abyste neustupovaly od dobra, protože plody je vidět a slyšet daleko. Proto je nepřítel zlostný a využívá všechno, aby vás odvedl od modlitby. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medjugorje, 25. listopadu 2018

Z Medjugorje aktuell 11/2017
přeložil -mp-

Vrátili se zpět!

Jako pravá Matka nezapomíná Panna Maria na žádné ze svých dětí. Tak to bylo také u Holandanky Cunery a jejich dětí Boyda a Babette v kapli Matky všech národů v Amsterdamu.

Cunera, která dlouhá léta pracovala jako vedoucí oddělení v domě ošetřovatelských služeb, dnes patří k nejménějším návštěvníkům kaple Matky všech národů, kde už víc než 13 let každý měsíc organizuje noční adoraci. Ona sama vyprávěla, jakou rozhodující roli sehrála „de Vrouwe“ – Panna Maria v jejím životě.

„Rok 1968 byl rokem mého obrácení. Tehdy jsem totiž chtěla svého syna a dceru poslat k přijetí prvního svatého přijímání. Nakonec jsem to však neučinila, protože jsem si řekla: »Nejprve se musíš ty sama obrátit!« Ve stejném roce jsem poprvé uslyšela o kapli Matky všech národů. Ačkoliv jsem byla zpočátku orientována více na Ježíše, stále víc ve mně rostla láska k Vrouwe a v mém srdci se hluboce zakořenila. Matka se stala součástí mého života a každodenní mše svatá v její kapli byla pro mne stále důležitější. Když byly mé děti ještě malé, chodily do kaple se mnou. Později, když měly 15, 16 let, tuto kapitolu uzavřely. A tak jsem se v průběhu let v milostivé kapli u Matky mnoho modlila za ně, za jejich návrat k víře. A na jedinou, v roce 2004, šel můj syn, jako by se nic nestalo, se mnou do kaple na mši svatou. Vyzpovídal se a od té doby začal víru znovu praktikovat.

Ale tam to ještě nekončí. Jakoby zázrakem se také moje dcera skrze Matku všech národů po letech pomalu začala vracet k víře i do kaple. Když jí to vyjde, jde i přes týden do kaple na mši svatou a rovněž na adoraci, která bývá každý čtvrtek večer. Kromě toho pravidelně přistupuje ke svaté zpovědi. U milostivého obrazu musela zažít něco, co se jí velmi dotklo. Mohu říci jen jedno: Když už já jako matka prožívám takové štěstí z »návratu« svých dětí, jak šťastná pak musí být Matka všech národů!“

* * *

„Jmenuji se Boyd van der Storm a mohu říci jen tolik: Bůh vyslyšel neúnavné modlitby mé matky, protože od toho okamžiku, kdy jsme v pubertě církev opusti-

li, ona se nepřestala modlit za moji sestru i za mne. Bylo to v roce 1987. Dlouhé vysedávání v kostele se nám tehdy zdálo nezajímavé, kromě toho tam nebyli téměř žádní mladí. Osobně jsme sice ještě potkali i vizionářku Idu Peerdemanovou, avšak neměli jsme ani potuchy, kým ona ve skutečnosti byla.

Jednoduše byly věci, které jsem dělal raději a pro svůj život jsem církev nepotřeboval. Studium, mnoho sportu, hodiny tance, veslování; začal jsem objevovat také pestrý noční život v Amsterdamu, spojený s alkoholem a dobýváním žen. Když jsem po ukončení studia začal pracovat, měl jsem ještě více peněz. Ale postupně se mnohé věci začaly měnit: Někteří moji přátelé se usadili, začali s někým žít a měli děti. Stále méně jsme chodili spolu ven, a ačkoliv jsem si to moc přál, neměl jsem žádný trvalý vztah. V pátek a v sobotu večer jsem často seděl sám doma. Neměl jsem být vlastně šťastný z toho všeho, co jsem měl a co jsem si mohl dovolit?

Tak tomu však nebylo! Stále častěji jsem byl nespokojen, již jsem si nic nedokázal užívat bez toho, abych v myšlenkách nebyl u další plánované akce. Nic mě nenaplnovalo, všechno bylo prázdné. Pouze rozhovory s mojí maminkou mi dělaly dobře. Většinou jsme hovořili o víře, jež naplňovala matčin život. Ráda o tom vyprávěla, a i když se to o mně říci nedalo, přece jen ve mně její slova zanechala jistou radost a naději.

*„Vy, kteří jste zbloudili,
vraťte se zpět! Matka na vás čeká.*

Ona vám pomůže.

Ona vás přivede zpět.“

*(Poselství Matky všech národů
z 31. 5. 1957)*

Když jsem měl 28 let, přišla hodina mého obrácení. Svěřil jsem se své mamince, jak jsem nešťastný. Vůbec se tomu nedivila, vždyť už dlouho mi opakovala: »Ve tvém životě chybí Bůh.« A tak

jsem se po sedmnácti letech odhodlal znovu se otevřít Bohu; stalo se to krátce před Vánoce. Rozhodl jsem se, že půjdu na půlnoční mši svatou, a to mi tak moc pomohlo, že jsem od toho dne znovu začal pravidelně chodit do kostela na mši svatou a na adoraci. Hlavně na začátku jsem o víře hodně četl. Moje prázdnota se zaplnila a všechno v mém životě dostalo jinou hodnotu.

Boyd, Cunera a Babette

Svůj život jsem si bez Boha již nedovedl představit. Cítil jsem, že se ze mne stal vyrovnaný, spokojený člověk. Panna Maria na mě nezapomněla! Kaple Matky všech národů se stala místem, kde jsem se cítil doma. Našel jsem zde mladé lidi, s nimiž jsem se spřátelil a mohl s nimi sdílet svoji víru. Kromě toho jsem se začal aktivně zapojovat do života církve. Scházelo mi už jen jedno: dobré, věřící děvče, které by se stalo mojí ženou.

Uplynulo však ještě několik let, než jsem na jedné narozeninové oslavě poznal svoji budoucí manželku. Když v ten večer vstoupila do místnosti, toto děvče z Kolumbie hned upoutalo moji pozornost. Při našem druhém setkání zavedla Bibi řeč na téma víry, k čemuž jsem se já ještě neodhodlal. Do svého deníku si předtím zapsala, že si jednou chce vzít věřícího muže. Této naděje se však během pěti let v sekularizovaném Holandsku téměř úplně vzdala. Již delší čas nebyla na mši svaté a právě v té době začala hledat nějaký kostel. Nevycházel jsem z údivu a vnitřně mě naplnila obrovská radost. A tak jsem jí povídal o své víře, že se další večer chystám jít na mši svatou, a zeptal jsem se jí, zda by nechtěla jít se mnou. A ona šla! Od té doby jsme chodili téměř každý týden na mši svatou spolu. Kaple Matky všech národů se stala i pro Bibi jako věrnou návštěvnicí mimořádně vzácným mís-

tem. V roce 2014 jsem před milostným obrazem požádal Bibi o ruku a nyní jsme už tři roky manželé. Skutečně věřím, že na přímlovu Matky všech národů Bůh vedl můj, náš život.“

* * *

„Jmenuji se Babette van der Storm a jsem diplomovaná zdravotní sestra. Jako dítě jsem bez velkého přemýšlení chodila do kaple Matky všech národů, většínou z lásky k mé mamince. Netušila jsem, že toto místo je mimořádně omilostněné. Až po dost dlouhém čase, ve kterém jsem se zatoulala velmi daleko a marně hledala štěstí na mnoha místech, jsem se z vlastního přesvědčení vědomě vrátila k víře svého dětství a též do kaple. Bylo to vědomé rozhodnutí, byl to začátek mého obrácení po opakovaných pádech a povstáních.

Rozhodující byla především jedna mimořádná milost, kterou jsem dostala: rozhodla jsem se, že chci chodit každý týden na mši svatou. Zpočátku jsem to nedokázala, ale potom jsem zpozorovala, jak mě pravidelná nedělní mše svatá pomalu proměňuje; stala jsem se mnohem citlivější a ostražitější vůči všem světským věcem, především vůči špatným, negativním vlivům. Před každou bohoslužbou se modlil růženec, a tak i tato modlitba začala získávat důležité místo v mém životě. Ze začátku se mi modlitba růžence zdála těžká, neboť byla dlouhá a neustálé opakování těch stejných slov mi připadalo jednotvárné. To se však krok za krokem měnilo. Hodně jsem četla o modlitbě růžence, jak je mocná, a nyní jsem přesvědčena, že růženec je jedinou záchranou pro naši dobu – pro jednotlivce v osobním životě, aby se mohly změnit věci, které bychom rádi měli jinak, ale také pro záchranu svě-

Boyd a Bibi s Cunerou a Babette při křtu jejich malé Sofie Eliany o svátku sv. Otce Pia 23. září 2017 v kapli Matky všech národů

ta s veškerou jeho bídou a válkami. Proto se růženec modlím každý den, i když ne vždy soustředěně a s láskou. Když se jej někdy nepomodlím, téměř nepozorovaně se dostaví vnitřní neklid, a to navzdory tomu, že jsem se pokoušela samu sebe přesvědčit: »Ach, jeden den bez růžence, to přece není až tak hrozné!« Ale potom přijde to či ono a později, než se člověk vzpamatuje, zanedbá růženec hned několikrát za týden! Až pak si člověk uvědomí, jak neuvěřitelně rychle může selhat ve všem. V každém případě, u mne to tak je! Ale čím více člověk roste ve víře, tím více lásky a důvěry dostane. Najednou zažije, že má více síly než předtím, aby odolával určitým věcem. Ve svém srdci jsem našla pokoj, který jsem tak dlouho hledala.

Ano, kaple je skutečně mimořádným místem, protože tam na nás čeká Matka s otevřenou náručí.

Po jisté době jsem však zpozorovala, že můj růst ve víře a v lásce něco blokovalo. V mém životě bylo totiž více důležitých osob, kterým jsem potřebovala odpustit, což se mi však ne zcela podařilo. Pochopila jsem: To byla moje blokáda! Na radu své matky jsem prosila Pannu Marii, vyzývala jsem ji, aby mi pomohla odpustit, protože jsem věděla, že to z vlastní síly nedokážu. A tak jsem často seděla před jejím obrazem, dokud mi jednoho dne nezačaly stékat po tváři slzy. Na tomto místě mi Panna Maria dala sílu odpustit! Cítila jsem se nepopsatelně svobodná a vděčná. Nikdy v životě nezapomenu na tento moment, kdy se Panna Maria stala také mojí Matkou. Dnes jsem její dceřa, zasvěcená Neposkvrněnému Srdci.“

*Z Vítězství Srdce 122/2018
přeložil -dd-*

Skotsko zavedlo LGBT ideologii do školních osnov

Jak informoval internetový portál Breitbart, Skotsko jako první země na světě oficiálně zakomponovala do školních osnov základních a středních škol LGBT ideologii.

Školní osnovy každé státní školy pod tlakem LGBT aktivistů a po odsouhlasení vládou budou obsahovat učení o identitě, rovnosti a životním stylu

leseb, gayů, bisexuálů, transsexuálů a lidí s obojím pohlavím.

Žáci se budou učit o politické historii LGBT, o jejich hnutích, budou probírat LGBT terminologii a literaturu a témata zabývající se šikanováním kvůli předpoklům, homofobii, bifobii a transfobii. Pro pochopení těchto témat budou muset školy spolupracovat s reprezentan-

ty sexuálních menšin. Rovněž závěrečné testy budou obsahovat tato témata.

Je třeba se oprávněně obávat, že je to jen další krok k nenapravitelným škodám na lidských duších a důstojnosti člověka dané Bohem. A že další země mohou následovat...

Podle www.breitbart.com/europe/2018/11/11

Nová studie: Každá druhá země na světě vymírá. Prý se máme radovat

Vědci ke svému překvapení zjistili, že od roku 1950 se výrazně propadl počet narozených dětí. Propad úhrnné plodnosti ukazuje, že v polovině zemí světa chybí děti pro zachování populace. Vědci na základě studie financované Billem Gatesem považují vymírání lidstva za úspěch, protože odráží ekonomický růst a je přínosné pro životní prostředí.

Rozsáhlou studii publikoval přední lékařský časopis *The Lancet*. Zjištění, že v polovině ze 195 zemí bude více prarodičů než vnoučat, vědci považují za „obrovské překvapení“. V roce 1950 měly ženy průměrně 4,7 dětí. V roce 2017 pak toto číslo kleslo na 2,4 dítěte na ženu. Jedná se o průměr, kde se např. v západoafrickém Nigeru rodí 7,1 dítěte na jednu ženu, zatímco na středomořském Kypru pouze jedno dítě.

Magickým číslem úhrnné plodnosti je hodnota 2,1 dítěte na jednu ženu, což zajišťuje udržení stavu populace. V roce 1950 nebyla pod touto hodnotou žádná země na světě. Nízkou míru plodnosti mají ekonomicky vyspělejší země – většina Evropy, USA, Jižní Korea a Austrálie. Neznamená to, že počet obyvatel v těchto zemích už klesá, jelikož se zde spojuje míra plodnosti, délka dožití a migrace.

Ve druhé polovině světa se zatím stále rodí dostatek dětí, ale s růstem ekonomiky i v těchto zemích míra plodnosti klesá.

Vědci za klíčové faktory nízké míry plodnosti považují klesající míru dětské úmrtnosti, antikoncepci, studium a zaměstnanost žen. Zveřejněnou studii komentují protichůdnými řešeními a upozorňují na rizika podpory migrace, porodnosti nebo přizpůsobení se da-

né situaci např. zvyšováním věku odchodu do důchodu.

Studii globálního měření zdraví financovala *Nadace Billa a Melindy Gatesových*. Bill Gates v září 2018 varoval na stránkách *Světového ekonomického fóra* před růstem populace zvláště v Africe. Děti považuje za příčinu chudoby a řešení vidí v investici do antikoncepce a vzdělávání.

V České republice je současná úhrnná plodnost 1,67 dítěte na jednu ženu, tzn. že ročně chybí přibližně 30 000 dětí. Hnutí Pro život ČR systematicky upozorňuje politiky na nutnost podpory rodin s třemi a více dětmi, protože početí třetího dítěte je jednou z nejčastějších situací, kdy přicházejí nenarozené děti o život.

HPŽ ČR 10. 11. 2018, zdroj: BBC, weforum.org (Redakčně upraveno)

Mons. Scicluna: Změnit mentální přístup k problému zneužívání v církvi

Únorové setkání v roce 2019 o ochraňně nezletilých bude mít synodální charakter, zdůrazňuje P. Hans Zollner SJ, kterého papež jmenoval koordinátorem organizačního výboru pro toto setkání. Všem jeho účastníkům budou rozeslány dotazníky, jejichž prostřednictvím se mohou podělit o zkušenosti a obtíže, ale také navrhnout možná řešení tohoto nesmírného pohoršení, uvedl pro Vatikánský rozhlas P. Zollner.

Německý jezuita s odkazem na vatikánské dokumenty zdůraznil, že ani zneužívání nezletilých, ani jeho ukryvání není tolerovatelné a stejně tak je nepřijatelné vyhrazovat jiné zacházení pro biskupy, kteří se sami zneužívání dopustili nebo je ukryvali. P. Zollner zároveň připomněl, že zločiny tohoto druhu jsou sociálním problémem, který – jak vícekrát poukázal papež – není pouze výsadou západních zemí. Potýkají se s ním všechny země a nejen církve, ale také jiné oblasti života počínaje rodinou, sportovním prostředím a školstvím. Proto je zapotřebí rozhodné a všeobecné reakce, beroucí v potaz specifika jednotlivých místních kontextů a kultur. Nás věřící staví tento problém proti tajemným silám zla a vyžaduje od nás radikální a nekompromisní boj.

Globální rozměr skandálního zneužívání nezletilých připomněl ve zvláštním prohlášení ke jmenování členů komise pro únorové setkání předsedů biskupských konferencí také kardinál Sean O'Malley. Připomněl, že idea této schůzky vzešla právě z vatikánské *Komise pro ochranu nezletilých*, které předsedá, jako výsledek rozhovorů s oběťmi zneužívání a s biskupy, kteří přijíždějí do Říma na zvláštní školení na počátku své služby. Z obou těchto skupin vzešel požadavek vypracovat globální strategii usnadňující řešení tohoto problému. „Musíme nadále uplatňovat pravidlo nulové tolerance a pracovat pro větší transparentnost, rovněž pokud jde o zveřejnění jmen duchovních osob obviněných ze zneužívání, a zároveň posílit spolupráci s občanskými představiteli a výměrem spravedlnosti,“ uvedl předseda papežské *Komise pro ochranu nezletilých*.

K přípravám únorové schůzky o zneužívání se vyslovil také arcibiskup Charles Scicluna, nedávno jmenovaný jako druhý sekretář Kongregace pro nauku víry. Jak řekl v rozhovoru pro *American Magazine*, sexuální zneužívání nezletilých a zranitelných lidí není pouze do nebe volajícím fenoménem a zločinem, ale také vážným symptomem krize ve způsobu, jakým se

přistupuje k duchovní službě. Krize totiž spočívá v tom, jak se k tomuto problému stavíme, jak jednáme s pachateli, oběťmi a společenstvím věřících. O tom všem se bude v únoru diskutovat, uvedl Mons. Scicluna. „Odpovědnost je součástí vedení. A vedení není pouze odpovědností před Bohem a naším svědomím, ale také před komunitou,“ vysvětlil. „Pokud problém zametáte,“ dodal, „neřešíte ho, rozhodujete se nezabývat se jím, rozhodujete se skrývat vážné následky a bráníte požadavku spravedlnosti, což rozhodně není projevem dobrého vedení.“ Nejvyšší zmocněnec papeže Františka pro otázky zneužívání zdůraznil, že „musíme opustit panikou vedený přístup, který klade dobré jméno instituce nade vše ostatní.“

„Tyto postupy totiž nakonec povést instituce ničí, ba jsou přímo kontraproduktivní.“ Jak dodal s naléhavostí arcibiskup Scicluna, „musíme se zbavit veškerého pokušení zametat zločiny. Pouze pravda nás osvobodí.“ Pokud totiž „máme na těle církve nějakou nemoc, musíme se s ní vypořádat, nikoli ji skrývat, protože jinak poroste a způsobí větší škody.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 24. 11. 2018

Fatima a poslední časy z hlediska Církve (2)

„*Motus in fine velocior*“

Máme tudíž pradávňý boj mezi Boží obcí, Božím vojskem, Kristem a těmi, kdo jsou jeho, tj. tajemstvím zbožnosti na jedné straně, a pozemskou obcí, Luciferovým vojskem, Antikristem a těmi, kdo jsou jeho, tj. tajemstvím zla na straně druhé. Pro naše téma je velmi důležité zdůraznit, že tento boj se s postupem času a s přibližováním se paruzie – a ta se, jak víme, přibližuje stále více a nezadržitelně – stává stále vyhraněnější a vyhracenější. Platí zde zvláštním způsobem to, co známé latinské úsloví říká obecně: *motus in fine velocior* – „pohyb je ke konci rychlejší“.

V této souvislosti můžeme ocitovat *Katechismus katolické církve*, který učí: „Před Kristovým příchodem musí Církev projít závěrečnou zkouškou, která oťře se vírou mnohých věřících (srov. Lk 18,8; Mt 24,12). Pronásledování, které provází její putování po zemi (srov. Lk 21,12; Jan 15,19–20), odhalí »tajemství nepravosti« v podobě náboženského podvodu, přinášejícího lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadnutí od pravdy.“⁽¹⁾ A katechismus pokračuje a píše: „Církev vejde do slávy království jediné prostřednictvím těchto posledních

Velikonoc, v nichž bude následovat svého Pána v jeho smrti a vzkříšení (srov. Zj 19,1–9). Království se tedy neuskuteční nějakým dějinným triumfem Církve (srov. Zj 13,8), cestou vzestupného pokroku, nýbrž Božím vítězstvím nad posledním řáděním zla (srov. Zj 20,7–10), po kterém jeho Nevěsta sestoupí z nebe (srov. Zj 21,2–4). Boží vítězství nad vzpourou zla bude mít podobu posledního soudu (srov. Zj 20,12), a to po závěrečném kosmickém otřesu tohoto pomíjejícího světa (srov. 2 Petr 3,12–13).“⁽²⁾

Druhá část: Střetnutí mezi dvěma tajemstvími a Fatima

Neposkvrněné Srdce Panny Marie jako tajemství zbožnosti

Po výkladu první části, kterou můžeme označit jako položení základů pro naši úvahu, chceme probrané kritérium boje mezi dvěma tajemstvími zbožnosti a zla uplatnit na Fatimu. Jako první věc můžeme a musíme říci, že hlavní příspěvek Fatimy spočívá ve zdůraznění úlohy Panny Marie v tomto boji, a to především jejího Neposkvrněného Srdce. Jedná se určitě o skutečnost, která je přítomná

v Písmu svatém⁽³⁾ a v Tradici,⁽⁴⁾ nicméně Fatima je v tomto smyslu velmi rozhodná a jasná.

O samotném boji i mluvila sestra Lucie ve známém rozhovoru s mexickým otcem Agustínem Fuentesem, tehdejšími vicepostulátorem beatifikačního procesu její sestřenice Hyacinty a jejího bratrance Františka. Tento rozhovor se odehrál 26. prosince 1957 a byl později velmi zkreslen, avšak otec Joaquín María Alonso, velký teolog a znalec Fatimy,⁽⁵⁾ ho ve svém díle *La verdad sobre el secreto de Fátima* („Pravda o fatimském tajemství“) uvedl v jeho původní, nezkrácené podobě⁽⁶⁾ a připojil: „To, co říká P. Fuentes v *autentickém* textu, [...] odpovídá jistě ve své podstatě tomu, co slyšel od sestry Lucie při své návštěvě. Protože, i když je to promícháno s řečnickými úvahami kazatele a literárně uspořádáno, tyto texty neříkají nic, co by sestra Lucie neřekla ve svých četných zveřejněných spisech.“⁽⁷⁾ Sestra Lucie tedy řekla otci Fuentesovi: „Otcé, ďábel svádí rozhodující boj s Pannou Marií; a protože ví, co je to, co nejvíce uráží Boha a co mu v nejkratší době umožní získat velký počet duší, snaží se získat duše zasvěcené Bohu, neboť tímto způsobem zůstane pole duší nechráněné a snadněji se jich zmocní.“⁽⁸⁾

Poznámky:

⁽¹⁾ *Catechismus Catholicae Ecclesiae*, č. 675: s. 189 (čes. vyd.: s. 182): „Ante Christi Adventum, Ecclesia probationem subire debet finale quae fidei plurimum credentium labefactabit (cf. Lc 18,8; Mt 24,12). Persecutio, quae eius peregrinationem comitatur in terris (cf. Lc 21,12; Io 15,19–20), detegit »mysterium iniquitatis« sub forma religiosae fallaciae hominibus afferentis simulatam eorum problematibus solutionem penso pretio apostasiae a veritate.“

⁽²⁾ *Tamtéž*, č. 677: s. 190 (čes. vyd.: s. 183): „Ecclesia gloriam Regni non ingredietur nisi per hoc ultimum Pascha, in quo Dominum suum in Eius Morte Eiusque sequetur Resurrectione (cf. Apc 19,1–9). Regnum igitur per Ecclesiae triumphum historicum non adimplebitur (cf. Apc 13,8) secundum progressum quemdam ascendente, sed per Dei victoriam de ultimo mali impetu (cf. Apc 20,7–10), quae faciet ut Eius Sponsa de caelo descendat (cf. Apc 21,2–4). Dei triumphus

de mali eversione formam sumet Iudicii ultimi (cf. Apc 20,12), post ultimam cosmicam excussionem huius mundi qui transit (cf. 2 Pe 3,12–13).“

⁽³⁾ Srov. zvláště Gn 3,15; Zj 12,1–17.

⁽⁴⁾ Srov. např. jednu z nejnovějších knih na toto téma: Salvatore M. PERELLA: *La „Benedetta“ e il „Maledetto“: Tra mariofanie e demonologia*. Cinisello Balsamo (Milano): San Paolo, 2018.

⁽⁵⁾ O J. M. Alonsovi (1913–1984) srov. především: Domiciano FERNÁNDEZ: „R. P. Joaquín María Alonso, CMF (†), insigne mariólogo y apóstol del Corazón de María“. *Ephemerides Mariologicae*, 32 (1982), s. 273–285; Luciano Coelho CRISTINO: „Alonso, Joaquín María (1913–1981)“. In: Carlos A. Moreira AZEVEDO – Luciano Coelho CRISTINO (eds.): *Enciclopédia de Fátima*. Estoril: Príncipe 2007, s. 25–28; Miguel RUIZ TINTORÉ: „Toda la belleza de la hija del rey está en el interior« (Sl 44,14 Vg): Fundamentos de la teología del Corazón

de María en la obra del P. Joaquín María Alonso, C.M.F“. *Ephemerides Mariologicae*, 64 (2012), s. 505–516.

⁽⁶⁾ Srov. *La verdad sobre el secreto de Fátima: Fátima sin mitos*. Madrid: Cor Mariae Centrum, 1976, s. 103–106.

⁽⁷⁾ *Tamtéž*, s. 108: „Lo que dice el P. Fuentes en el texto genuino [...] responde ciertamente en lo esencial a lo oído a la Hermana Lucía en su visita. Porque aunque esté mezclado con consideraciones oratorias del predicador, aunque esté arreglado literariamente, esos textos no dicen nada que la Hermana Lucía no ha dicho en sus numerosos escritos hechos públicos.“

⁽⁸⁾ *Tamtéž*, s. 104: „Padre, el demonio está librando una batalla decisiva con la Virgen; y como sabe qué es lo que más ofende a Dios y lo que, en menos tiempo, le hará ganar mayor número de almas, está tratando de ganar a las almas consagradas a Dios, ya que de esta manera también deja el campo de las almas de-

Neposkvrněné Srdce Panny Marie je skutečně „srdcem“ Fatimy a jejího poselství: podle titulu známého článku otce Alonsa jeho *alma* – „duši“⁽⁹⁾ nebo, jak říká on sám na jiném místě, *su centro, y su alma, y su espíritu* – „jejím středem, její duši a jejím duchem“⁽¹⁰⁾. Z našeho hlediska je důležité to, co víme s nejvyšší jistotou víry, že totiž toto Neposkvrněné Srdce nebylo nikdy pod vlivem tajemství zla a nikdy nenáleželo do pozemské obce, do Luciferova vojska – neboť Maria je podle úsví René Laurentina, velkého mariologa,⁽¹¹⁾ „anti-hříchem“ (*l'anti-péché*)⁽¹²⁾ – a naopak byla a je neustále pod vlivem tajemství zbožnosti a v každé chvíli náleží do Boží obce, do Božího vojska: můžeme dokonce říci, že je spolu se samotným Kristem a Církví chápanou objektivně zosobněním tohoto tajemství, že tedy Neposkvrněné Srdce Panny Marie je samotným tajemstvím zbožnosti.

Panna Maria při svých zjeveních v červnu a červenci 1917 prohlásila: „[...] Bůh chce zavést ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci.“⁽¹³⁾ Máme tudíž a chceme uctívat a milovat toto Neposkvrněné Srdce tím, že konáme smír za hříchy spáchané proti němu, zvláště o prvních sobotách,⁽¹⁴⁾ a že se mu zasvěcujeme.⁽¹⁵⁾ Jsme si dobře vědomi toho, že se tak nacházíme na straně tajemství zbožnosti a Boží obce. Podle slov sestry Lucie otci Fuentesovi úcta k Mariinu Neposkvrněnému Srdci je spolu s růžencem poslední záchranou, kterou Bůh dává světu:⁽¹⁶⁾ „[...] úcta k Neposkvrněnému Srdci Marie, nejsvětější Matky, které nám předkládá jako sídlo laskavosti, dobrot a odpuštění a jako jistou bránu pro vstup do nebe.“⁽¹⁷⁾

Posvátný růženec

Právě jsme zmínili posvátný růženec, který je ve Fatimě tak důležitý – mezi vše-

mi mariánskými zjevenými je Fatima bezesporu tou, která tuto modlitbu nejvíce zdůrazňuje – a tak spojený s úctou k Neposkvrněnému Srdci. Maria při svých zjeveních v Cova da Iría vždy vyzývala k jeho modlitbě a při svém posledním zjevení v říjnu 1917 se představila jako Královna růžence (*Senhora do Rosário*).⁽¹⁸⁾ Opět lze říci, že modlit se růženec znamená mít účast na tajemství zbožnosti a Boží obci. Můžeme opakovaně uvést slova sestry Lucie otci Fuentesovi: „Vězte, otče, že nejsvětější Panna v těchto posledních časech, ve kterých žijeme, dala novou účinnost modlitbě svatého růžence. Takto není nyní problém, byť sebeobtížnější, ať časný, nebo především duchovní, který se týká osobního života každého z nás nebo života našich rodin, ať rodin světa či řeholních společenství, života lidí a národů; není problém, opakuji, byť sebeobtížnější, který nyní nemůžeme vyřešit modlitbou svatého růžence. Se sva-

samparado, y más fácilmente se apoderará de ellas.“

⁽⁹⁾ Srov. „El Corazón Inmaculado de María, alma del mensaje de Fátima“. *Ephemerides Mariologicae*, 22 (1972), s. 240–303; 23 (1973), s. 19–75.

⁽¹⁰⁾ *La Gran Promesa del Corazón de María en Pontevedra*. 3.a ed. Madrid: Cor Mariae Centrum, 1977, s. 19. Autor si také dovolu- je odkázat na svůj článek: „Srdce fatimského poselství: Neposkvrněné Srdce Panny Marie“. *Světlo*, 26 (2018), č. 40, s. 9–11; č. 41, s. 10–12; č. 42, s. 6–8; č. 43, s. 9–11.

⁽¹¹⁾ V českém překladu byly z jeho bohatého teologického díla publikovány spisy: *Návrat k Bohu s Pannou Marií: Od sekularizace k zasvěcení*. Přel. Jan Jones. Nové Město nad Metují: Signum unitatis, 1994; *Život svatě Bernardy*. Přel. Terezie Brichtová. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1996, 2. vyd.: 2018 (Osudy, 76); *Pojednání o Panně Marii*. Přel. Markéta Štěpánková. Kostelní

Vydří: Karmelitánské nakladatelství; Praha: Krystal OP, 2005.

⁽¹²⁾ *Sens de Lourdes*. Paris: Lethielleux, 1955, s. 109.

⁽¹³⁾ LÚCIA DE JESUS: „Vzpomínka třetí“, 2. In: ID.: *Memórias*. Ed. Cristina Sobral. Fátima: Santuário de Fátima, 2016, s. 187 (čes. vyd.: *Sestra Lucie hovoří o Fatimě: Vzpomínky sestry Lucie*. 2. vyd. Fátima: Secretariado dos Pastoralinhos, 2007, s. 119): „[...] Deus quer estabelecer no mundo a devoção a meu Imaculado Coração.“ Toto jsou slova Panny Marie z července 1917. Co se týká jejích slov z června 1917, srov. LÚCIA DE JESUS: „Vzpomínka čtvrtá“, II, 4. In: ID.: *Memórias*, s. 231 (čes. vyd.: s. 170): „Jesus quer [...] estabelecer no mundo a devoção a Meu Imaculado Coração.“ („Ježíš chce [...] zavést ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci.“)

⁽¹⁴⁾ Co se týká smíru Neposkvrněného Srdce Panny Marie o prvních sobotách, srov. pře-

devším: J. M. ALONSO: *La Gran Promesa del Corazón de María en Pontevedra*. Autor si také dovolu- je odkázat na svůj článek: „Jak zachovávat první soboty? Velký příslib Neposkvrněného Srdce Panny Marie z Pontevedry a jeho podmínky“. *Světlo*, 25, č. 51–52 (2017), s. 14–16.

⁽¹⁵⁾ O smyslu zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie v duchu Fatimy srov. především: J. M. BOVER: *El mensaje de Fátima y la consagración*.

Autor si také dovolu- je odkázat na svůj článek: „Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie“. *RC Monitor*, 9, č. 22 (2012), s. 10–14.

⁽¹⁶⁾ Srov. J. M. ALONSO: *La verdad sobre el secreto de Fátima*, s. 105.

⁽¹⁷⁾ *Tamtéž*, s. 106: „[...] la devoción al Corazón Inmaculado de María, Santísima Madre, poniéndolo como sede de la clemencia, de la bondad y del perdón; y como puerta segura para entrar al cielo.“

tým růžencem se spasíme, posvětime, utěšíme našeho Pána a obdržíme spásu mnoha duší.“⁽¹⁹⁾

Adorace Boha a úcta k Nejsvětější svátosti

Vycházíme-li z poselství zjevení anděla míru neboli anděla strážného Portugalska v roce 1916 a zjevení nejsvětější Panny v roce 1917, můžeme stanovit další základní prvky naší účasti na tajemství zbožnosti a Boží obci podle Fatimy: Určitě se podle první smírné modlitby naučené andělem míru na jaře 1916 jedná o tři božské ctnosti, tj. o víru, naději a lásku, spolu s adorací Boha.⁽²⁰⁾ Ti, kdo patří k tajemství zbožnosti a k obci Boží, věří a doufají v Boha, milují ho a klanějí se mu, a ti, kdo patří k tajemství zla a k pozemské obci, „nevěří, neklanějí se, nedoufají a nemilují.“⁽²¹⁾

Jedná se následně, jak nás učí třetí andělské zjevení s druhou smírnou modlitbou na podzim 1916, o úctu k Nejsvětější svátosti eucharistie:⁽²²⁾ tato úcta je vlastní Božím občanům pod vlivem tajemství zbožnosti, zatímco pozemští občané pod vlivem tajemství zla konají „urážky, rouhání a lhostejnosti“⁽²³⁾, kterými je svátostný Ježíš⁽²⁴⁾ urážen.

Můžeme ještě připojit, že dva právě zmíněné prvky jsou také přítomny ve vlitém poznání, daném Božím světlem, které vyšlo z rukou Panny Marie při jejím prvním zjevení v květnu 1917. Jak píše sestra Lucie ve svých vzpomínkách, „[...] padli

jsme na kolena a v duchu jsme opakovali: »Nejsvětější Trojice, klaním se ti. Můj Bože, můj Bože, miluji tě v Nejsvětější svátosti.«⁽²⁵⁾

Modlitby, oběti a pokání

Jak bojují Boží občané proti tajemství zla? Jistě nikoliv fyzickými zbraněmi, ale modlitbami a obětmi, přinášenými na smír urážek Boha (a Neposkvrněného Srdce Panny Marie) a za obrácení hříšníků. Máme tak další podstatný prvek – modlitby a oběti –, který je a má být vlastní těm, kdo mají účast na tajemství zbožnosti a na Boží obci: prvek, který je tolik podtržen jak v andělských zjeveních, tak také a především ve zjeveních Panny Marie.

A musíme ještě připojit pokání a obrácení⁽²⁶⁾ spolu se svátostí pokání,⁽²⁷⁾ tak spojené s těmito modlitbami a oběť-

mi. Můžeme je vidět, a to stále z našeho zorného úhlu, jako přechod ze strany tajemství zla a pozemské obce na stranu tajemství zbožnosti a Boží obce.

Jak jsme již naznačili, všechny tyto probrané základní prvky Fatimy – úcta k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie spojená se smírem o prvních sobotách a se zasvěcením, posvátný růženec, adorace Nejsvětější Trojice jako výraz víry, naděje a lásky, úcta k Nejsvětější svátosti a modlitby a oběti na smír hříšců a za obrácení hříšníků spolu s pokáním a obrácením – se budou stávat stále více vyhraněnější a vyostřenější s přibližováním se paruzie, stále více důležité a spásonosné: jako se naopak budou stávat stále více vyhraněnější a vyostřenější ti, a to mezi členy a pastýři Církve, kdo všechno toto budou odmítat a prosazovat opačné věci.

(Pokračování)

Poznámky:

⁽¹⁸⁾ Srov. LÚCIA DE JESUS: „Vzpomínka čtvrtá“, II, 8. In: ID.: *Memórias*, s. 235 (čes. vyd.: s. 175).

⁽¹⁹⁾ J. M. ALONSO: *La verdad sobre el secreto de Fátima*, s. 106: „Mire, Padre, la Santísima Virgen, en estos últimos tiempos en que estamos viviendo, ha dado una nueva eficacia al rezo del Santo Rosario. De tal manera que ahora no hay problema, por más difícil que sea, sea temporal o sobre todo espiritual, que se refiera a la vida personal de cada uno de nosotros; o la vida de nuestras familias sean familias del mundo o Comunidades Religiosas; a la vida de los pueblos y naciones; no hay problema, repito, por más difícil que sea, que no podamos resolver ahora con el rezo del Santo Rosario. Con el Santo Rosario nos salvaremos, nos santificaremos, consolaremos a Nuestro Señor y obtendremos la salvación de muchas almas.“

⁽²⁰⁾ Srov. LÚCIA DE JESUS: „Vzpomínka druhá“, II, 2. In: ID.: *Memórias*, s. 151–152 (čes. vyd.: s. 77).

⁽²¹⁾ *Tamtéž*, s. 152 (čes. vyd.: s. 77): „[...] nao creem, nao adoram, nao esperam e [...] nao amam.“

⁽²²⁾ Srov. *tamtéž*, s. 152–153 (čes. vyd.: s. 78–79).

⁽²³⁾ *Tamtéž*, s. 153 (čes. vyd.: s. 79): „[...] ultrages, sacrilégios e indiferenças [...]“. Srov. také zvláštní studii o andělských zjeveních ve Fatimě: Roberto ALLEGRI: *Come il vento tra gli ulivi. Le apparizioni dell'angelo a Fatima*. Milano: Ancora, 2017.

⁽²⁴⁾ Španělština zde užívá milý výraz *Jesus Sacramentado* – „zsvátostněný Ježíš“.

⁽²⁵⁾ LÚCIA DE JESUS: „Vzpomínka čtvrtá“, II, 3. In: ID.: *Memórias*, s. 230 (čes. vyd.: s. 168): „[...] caímos de joelhos e repetíamos intimamente. Ó Santíssima Trindade, eu vos adoro: Meu Deus, meu Deus, eu vos amo no Santíssimo sacramento.“

⁽²⁶⁾ Pokání a obrácení jsou především podtrženy ve vidění anděla v tzv. třetím fatimském tajemství. Srov. „Terza parte del «segreto»“. In: CONGREGAZIONE PER LA DOTTRINA DELLA

FEDE: *Il Messaggio di Fatima*. In: *Enchiridion Vaticanum 19*, č. 989: s. 541 (čes. vyd.: „Třetí část »tajemství«“. In: KONGREGACE PRO NUKU VÍRY: *Fatimské poselství*, s. 17): „O Anjo apontando com a mão direita para a terra, com voz forte disse: Penitencia, Penitencia, Penitencia!“ („[...] anděl ukázal pravou rukou na zem a silným hlasem řekl: Pokání! Pokání! Pokání!“).

⁽²⁷⁾ Svátost pokání je zvláště součástí smíru o prvních sobotách podle zjevení sestře Lucii v Pontevedra v roce 1925. O tomto zjevení srov. především: J. M. ALONSO: *La Gran Promesa del Corazón de María en Pontevedra*; Luciano Coelho CRISTINO: *As aparições de Fátima: Reconstituição a partir dos documentos*. Fátima: Santuário de Fátima, 2017. „A aparição de Nossa Senhora e do Menino Jesus em Pontevedra (Espanha), em 15 de dezembro de 1925 e em 15 de fevereiro de 1926“, s. 101–116.

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (35)

6. Oběti (Čtvrtá část)

Dne 9. ledna 1970, mezi druhou a třetí cestou do tří svatyní,⁽¹⁾ měl Cornacchiola zajímavou zkušenost. Když se vracel autem po práci domů a modlil se ve svém nitru, v jedné chvíli vzýval Pannu Marii, aby se spolu s Duchem Svatým za něj přimlouvala a umožnila mu dát správné rady všem těm, kteří se na něj obraceli, aby se jim dostalo útěchy a vedení. Jel podél zdi kasáren v Cecchignole na výjezdu z Říma, když:

„Znenadání vidím blízko druhého stožáru pouličního osvětlení pod malou věží ženu, celou oblečenou v černém, která mi dává rukou znamení, abych zastavil. Divám se do zpětného zrcátka, zastavím se a říkám si: »Jestliže mě zavolá, vrátím se zpět.« Vidím, že mi žena dává rukou znamení: »Přijed' sem.« Dávám zpátečku a vracím se zpátky až na úroveň stařenky. Spouštím okno a říkám: »Babičko, co chceš?« Odpovídá mi: »Musím jít poděkovat Tomu, který mi dává tolik milosti. Budeš-li mě chtít tam zavézt, uděláš mi radost. Je to již tolik hodin, co jsem zde a čekám, že někdo pojedje kolem. Jel jsi ty... Nyní mě zavez k Tomu, kterého tolik miluji.« - »Ale kam?« - »Tamhle, kde je ona svatyně...« a ukazuje mi rukou. »Nu, dobrá, jedeme nahoru.«“

Bruno otevřel dveře a posadil stařenku na sedadlo spolucestujícího:

„Vidím ji, jak je zcela čilá a energická, a ona mi se smíchem říká: »Kolik let mi odhaduješ?« A já vtípkuji: »Budeš mít sedmdesát..., osmdesát...« - »Ne, já mám devadesát let. Bez nuly.« - »Cože?« - »Devadesát bez nuly. Ano, protože mé číslo je devět.« Zůstávám ohromený. Avšak, zatímco mi říká tyto věci, cítím v sobě pocit lidské radosti, pocit, který zakoušíme, když máme radost z lásky k nějaké osobě. Pozoruji však něco zvláštního. Radost, kterou pociťuji v blízkosti oné stařenky, vzrůstá, když se auto přibližuje k svatyni Boží lásky.⁽²⁾ Così v sobě pociťuji, ale nevim, co to je.“

Když projíždějí horní částí ulice Antonia Zanonih, kam se Cornacchiola nedávno přemístil se společenstvím členů *Sacri*,⁽³⁾ stařenka začala opět mluvit.

„Řekni jim, můj synu... Dovolíš mi, abych tě nazývala synem?« - »Ano, jistě, vzhledem k věku...« - »Dobrá, řekni jim, aby stále a velmi milovali Boha a kvůli němu bližního; a ty, můj synu, buď vždy silný. Odvracej se od zlého, které tě pokouší, a obrať se stále k dobrému, na které máš stále hledět... Všiml sis, můj synu, kolik rozdělení je ve světě? A bude to br-

zy ještě horší. Pamatuj na to, že za krátký čas bude ničivá válka, hrozná válka. Modli se a učiň, aby se druzí modlili za nevěru, která triumfuje. Můj synu, svět je zlý. Toto musíš říci všem, kdo jsou dobří. Viš, já dostávám mnohé milosti a ráda dělám mnoho dobrého. Já například to, co dělám nyní, dělám pro svého Syna, který tolik trpěl, a tak pro svého Snoubence... Chápeš to?“

Bruno odpověděl zdvořilostní frází a vzápětí si všiml:

„Stále více mě udivuje, že devadesátiletá stařenka mluví tímto způsobem. Nepřichází mi na mysl, že se skutečně je zázrak. Nevnímal jsem pocity, které zakouším, když se zjevuje Panna Maria, totiž vůni, změnu svého vnitřního rozpoložení a také další pocity, které jsem nikdy nedokázal vysvětlit. Myslím stále na to, že stařenka nosí smutek za svého syna a manžela.“

Na vrcholu křižovatky mezi ulicemi Castel di Leva a Ardeatinskou ulicí, přímo před svatyní Boží lásky, stařenka požádala o vystoupení:

„V rohu jsou strážníci dopravní policie. Říká mi ještě: »Otevři dveře, můj synu.« Natahuji ruku, abych otevřel dveře. Znenadání stařenka, která mi řekla: »Otevři«, zmizela, a já, který jsem natahoval ruku, jsem nepociťoval hmotnou osobu, ale ruka mi takřikajíc vstoupila do její osoby. Ona se jakoby vypařila ve vzduchu a sedadlo zůstalo prázdné. Zmocňuje se mě velké vzrušení.“

Z levé strany uslyšel Bruno hlas jednoho z policistů:

„Chcete odjet, nebo ne? Nevidíte, že bráníte druhým, aby mohli jet? Zde to velmi obtěžuje!« - »Jak to, že obtěžují... právě jsem přijel. Neviděli jste, že jsem právě nechal vystoupit jednu stařenku?« Strážník, který stojí vpravo, se začne smát, a ten druhý na mě křičí: »Jeď! Jeď!« - »Neviděli jste ale, že vystoupila jedna stařenka?« - »Uvolníte už konečně cestu? Je to takřka čtyřicet pět minut, co zde stojíte! Odjeďte, prosím, jinak vám dám pokutu!« Strážníci, když vidí moje zmatení, dávají ostatním znamení, aby zastavili. Zamanévrují a jedu domů.“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente*“

Il segreto delle Tre Fontane“

(Milano: Adriano Salani, 2016)

vybral a přeložil

fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Znovu připomínáme, že Panna Maria přikázala Brunovi Cornacchiolovi, aby třikrát navštívil tři místa jejího zjevení, totiž Tre Fontane, Lurdy a Fatimu. Vizionář toto její přání splnil v roce 1963, 1966 a 1975. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Jedná se o svatyni Panny Marie od Boží lásky (*santuario della Madonna del Divin Amore*), známé mariánské poutní místo na okraji Říma. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Opět připomínáme, že *Sacri* je zkratka katechetického sdružení *Schiere Arditi di Cristo Re Immortale* - „Odvážné zástupy Krista, nesmrtného Krále“, založené Brunem Cornacchiolou. [pozn. překl.]

Pondělí 10. 12. 2018

6:05 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ
7:10 Outdoor Films s Heřmanem Volfem (26. díl): Nikdy se nevzdávej **8:45** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Exit 316 MISE: Lásky naší plavovlásky **9:40** Výlet do vánoční Vídne **10:10** U VÁS aneb Festivalové kukátko (28. díl): Víla Fantigo – malířka dětské fantazie **11:05** Hrát si dovoleno **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Stíny nad Libavou **13:30** V souvislostech **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková **15:20** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? **16:15** První křesťané: Nebezpečí herezí **16:50** Irák – Země světců a mučedníků **17:15** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** O pasáčku Asafovi (4. díl) **18:45** Terra Santa News: 5. 12. 2018 **19:10** Česká věda **19:30** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg [P] **20:00** Dům ze skla? [L] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Kulatý stůl: Jak na výchovu **23:40** Nikaragua – Dobrý pastýř, biskup David Zywiec **0:15** Noční univerzita: P. Václav Vacek – Mystika **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 11. 12. 2018

6:05 Pod lampou **8:10** V souvislostech **8:35** Exit 316 MISE: Lásky naší plavovlásky **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **10:10** Muzikanti, hrajte **10:40** Noční univerzita: P. Václav Vacek – Mystika **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cesta k andělům (56. díl): Petr Larva – sklář **13:45** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi (137. díl): PhDr.h.c. Pavel Žák **15:20** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (1. díl): O povolání ke službě **15:45** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kostelečáci a jejich setkávání **16:15** Ars Vaticana **16:25** Kulatý stůl: Jak na výchovu **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** O pasáčku Asafovi (5. díl) **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **19:15** Farnost Monastur **19:30** Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2018 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **20:55** Terra Santa News: 5. 12. 2018 **21:15** Řeckokatolický magazín (180. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Toufar **23:15** Světlo pro Evropu (13. díl) **23:25** Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2018 **23:50** Jak potkávat svět (65. díl): S Adolfem Šýkorou a Jiřím Besperátem **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 12. 12. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2018 **6:30** Klapka s ... (89. díl): Pavlína a Kateřina Taubingerovy **7:35** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? **8:30** Harfa Noemova: Mistři klavíru **9:00** Živě s Noe [P] **9:20** Ochmelená story **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Mezi pražci (73. díl): Prosinec 2018 **11:30** Živě s Noe [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Hlubinami vesmíru s doc. Michalem Švandou, 1. díl **12:50** Šahbáz Bhatti, muž, který měl sen – Pákistán **13:20** Exit 316 MISE: Lásky naší plavovlásky **13:40** ARTBITR – Kulturní magazín **14:00** Živě s Noe [P] **14:30** Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **15:15** Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2018 **15:40** Slavnostní galavečer 25. Celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol **17:15** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **17:20** O pasáčku

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Asafovi (6. díl) **17:30** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z baziliky sv. Petra a Pavla z Vatikánu ke cti Panny Marie Guadalupské [L] **19:30** Terra Santa News: 12. 12. 2018 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (2. díl): Nelze sloužit Bohu i mamonu [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce [P] **23:05** Generální audience Svatého otce **23:30** První křesťané: Nebezpečí herezí **0:05** J. B. Foerster: Kantáta Svatý Václav: Podzimní festival duchovní hudby 2018 **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 13. 12. 2018

6:05 Klapka s ... (37. díl): Bohumilem Kheilem **7:10** Terra Santa News: 12. 12. 2018 **7:30** Causa Carnivora **8:00** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **8:25** Vše pro mého krále a královnu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (13. díl) **9:30** Už nikdy více Vidomegon **9:55** Kulatý stůl: Jak na výchovu **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte **13:20** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **13:30** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi (139. díl): Nejstarší oratorián Vojtěch Zezulka **15:00** J. B. Foerster: Kantáta Svatý Václav: Podzimní festival duchovní hudby 2018 **16:45** Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2018 **17:05** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **17:15** Řeckokatolický magazín (180. díl) **17:35** O kom, o čem: Vlastimila Česková **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** O pasáčku Asafovi (7. díl) **18:40** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:45** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **19:20** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **19:30** Zpravodajské Noeviny: 13. 12. 2018 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (143. díl): Carpe diem s Olgou a Miroslavem Hudečkovými [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 13. 12. 2018 **0:35** Život je dar **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 14. 12. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 12. 2018 **6:25** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **6:50** S NOACHem po Izraeli **7:25** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce **8:25** První křesťané: Nebezpečí herezí **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Velká laboratoř pro život – Italská nemocnice v Damašku **9:30** Léčit zlo láskou **9:55** ARTBITR – Kulturní magazín **10:15** Dům ze skla? **11:20** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (2. díl): Nelze sloužit Bohu i mamonu **13:20** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Kostelník František Polster ze Strážnice (1928–2010) **15:15** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **15:35** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **16:00** Zpravodajské

Noeviny: 13. 12. 2018 **16:20** Harfa Noemova: Mistři klavíru **16:45** Zkouška víry **17:05** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** O pasáčku Asafovi (8. díl) **18:45** Dopisy z rovníku **19:25** Lásky a múzy Williama Schiffera **19:35** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová [P] **20:00** Kulatý stůl: Je čestnost a lidskost moderní? [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slováka: 3. neděle adventní **22:30** Pan rektor **23:35** Na pomezí ticha a tmy **0:20** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **0:30** Vydržet a nepadnout **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 15. 12. 2018

6:05 Klapka s ... (97. díl): Ing. Ľuborem Patschem **7:10** Vezmi a čti: Listopad 2018 **7:30** U VÁS aneb Festivalové kukátko (28. díl): Víla Fantigo – malířka dětské fantazie **8:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **8:30** Cirkus Noeland (3. díl): Roberto, Kekulín a slon Bublina **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **9:35** Můj chrám: Jana Vohralíková, Budislav u Litomyšle, kostel Boží lásky **10:00** Exit 316 MISE: Lásky naší plavovlásky **10:25** Naděje pro Irák – Návraty domů **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Pod lampou **14:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (143. díl): Carpe diem s Olgou a Miroslavem Hudečkovými **15:40** Večeře u Slováka: 3. neděle adventní **16:10** Terra Santa News: 12. 12. 2018 **16:30** Eva Pilarová – 55 let na scéně: Lucerna Praha **18:00** První křesťané: Konec pronásledování: Konstantin [P] **18:30** O pasáčku Asafovi (8. díl) **18:40** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (13. díl) [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Speciál k Mezinárodnímu festivalu outdoorových filmů 2018 [P] **20:45** Harfa Noemova: Mistři violoncella [P] **21:10** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **21:25** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **22:35** Mezi pražci (73. díl): Prosinec 2018 **23:20** Zpravodajské Noeviny: 13. 12. 2018 **23:45** Řeckokatolický magazín (180. díl) **0:05** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 16. 12. 2018

6:05 Na druhý pohled: 1. díl: Odvážně **7:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **8:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (143. díl): Carpe diem s Olgou a Miroslavem Hudečkovými **9:30** Večeře u Slováka: 3. neděle adventní **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:15** Vezmi a čti: Listopad 2018 **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (13. díl) **12:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:40** Speciál k Mezinárodnímu festivalu outdoorových filmů 2018 **14:25** Muzikanti, hrajte [P] **15:00** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce **16:00** Živě s Noe: Týden v kostce **17:10** Dopisy z rovníku **17:55** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **18:00** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Sklodowska (1867–1934) **19:00** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (2. díl): Nelze sloužit Bohu i mamonu **19:30** Exit 316 MISE: Až do rána [P] **20:00** Toufar **21:10** V souvislostech **21:30** Na křídlech andělů [P] **22:05** Buon giorno s Františkem **23:00** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová **23:15** Na větrné hůrce **23:35** Zhora dané: Vendelín Baláž **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Verbuňk, příběh na celý život **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 10. 12. o 16:05 hod.: V škole Ducha
(Anton Ziolkovský: Tajomstvo utrpenia)

Duchovná obnova s o. Antonom Ziolkovským nakrútená v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 11. 12. o 21:15 hod.: Spojení oceánom
(Lucia Lehotská, Chicago, Illinois)

Ďalšiu časť relácie Spojení oceánom Vám prinesieme zo slnkom zaliateho Chicaga. Aj v našich životoch sa nachádzajú rôzne tieňe a zákutia, ale vždy, keď sme blízko pri Bohu, preniká do našich životov aj Svetlo. A aj o tom bude svedčiť naša ďalšia hostka, Lucia Lehotská.

Streda 12. 12. o 18:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos pri príležitosti sviatku Guadalupej Panny Márie, patrónky Latinskej Ameriky. Celebruje Svätý Otec František.

Štvrtok 13. 12. o 20:20 hod.: Adorácia

Večerná modlitba pred Najsvätejšou sviatosťou. Priamy prenos z diecéznej Svätyně Božieho milosrdenstva v Košiciach.

Piatok 14. 12. o 20:30 hod.:

Guadalupe – živý obraz (dokument)

Dokument rozpráva o zjavení Panny Márie chudobnému indiánskemu roľníkovi.

Sobota 15. 12. o 20:30 hod.: Vo svetle pravdy (film)

Životopisný príbeh blahoslaveného Giuseppa «Pino» Puglisiho, sicílskeho kňaza, mučeníka, ktorý našiel odvahu postaviť sa proti mafii.

Nedeľa 16. 12. o 11:00 hod.: Sv. omša z Veľkého Šariša

Priamy prenos svätej omše spojený s vyslaním koledníkov Dobrej noviny.

PUZZLE BETLÉMA, 260-2028 dielků

Cena: 180-480 Kč

Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město,
Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
trebicmartin@volny.cz • tel.: 728 133 220

Více na www.trebicmartin.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. - 15. PROSINCE 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 12.		PO 10. 12.		ÚT 11. 12.		ST 12. 12.		ČT 13. 12.		PÁ 14. 12.		SO 15. 12.			
Antifona	42	40	42	40	42	40	42	40	1708	1924	1734	1953	42	40		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	42	40	42	40	42	40	42	40	1709	1926	1734	1953	42	40		
Antifony	70	71	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	70	71	74	76	77	79	80	83	1710	1926	1735	1954	90	94		
Antifona k Zach. kantiku	70	72	74	76	77	80	80	83	1614	1829	1735	1954	90	95		
Prosby	70	72	74	76	77	80	80	83	1711	1927	1724	1943	90	95		
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	1613	1828	81	1828	1614	1829	1615	1830	90	95		
Modlitba během dne:																
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41		
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	71	73	75	77	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96		
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95		
Nešpory:																
	SO 8. 12.															
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	41	39	1714	1932	1736	1955	41	39
Antifony	68	70	72	74	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	92	97
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	76	78	79	82	82	85	1717	1934	1737	1956	92	97
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	76	78	79	82	82	86	1614	1829	1737	1956	93	98
Prosby	69	71	73	75	76	79	79	82	82	86	1718	1936	1731	1950	93	98
Záv. modlitba	71	73	71	73	75	77	1613	1828	81	1828	1614	1829	1615	1830	95	100
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 9. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Bar 5,1-9
Ž 126(125),1-2ab.2cd-3.4-5.6
Odp.: 3 (*Hospodin s námi udělal velkou věc, naplnila nás radost.*)
2. čt.: Flp 1,4-6.8-11
Ev.: Lk 3,1-6

Pondělí 10. 12. – ferie

1. čt.: Iz 35,1-10
Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
Odp.: srov. Iz 35,4d (*Hle, Bůh náš přijde a spasí nás.*)
Ev.: Lk 5,17-26

Úterý 11. 12. – nezávazná památka sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 40,1-11
Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
Ev.: Mt 18,12-14

Streda 12. 12. – nezávazná památka Panny Marie Guadalupe

1. čt.: Iz 40,25-31
Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
Ev.: Mt 11,28-30

Čtvrtek 13. 12. – památka sv. Lucie

1. čt.: Iz 41,13-20
Ž 145(144),1+9.10-11.12-13ab
Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
Ev.: Mt 11,11-15

Pátek 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

1. čt.: Iz 48,17-19
Ž 1,1-2.3.4+6
Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
Ev.: Mt 11,16-19

Sobota 15. 12. – ferie

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mt 17,10-13

JAK ŽÍT KŘESŤANSTVÍ I DNES

V TVÉM NÁRUČÍ

*Sestra Jana M. Lapšanská • Předmluva
PaedDr. ThDr. Ondřej Krajčák, PhD. • Vyprávění
sestry přeložil a doplnil z jejího ústního vyprávění
Martin Leschinger*

Fascinující životní svědectví nenápadné řeholnice zpod Vysokých Tater, která učinila velké rozhodnutí: ve svých 93 letech vydala čtenářům vřanc své nitro. V knize jsme konfrontováni se všemi odstíny lidského života, přičemž zde nacházíme oázu pokoje, smysl pro upřímnou a čistou lásku, pro čest a spravedlnost a vše prostupující lásku k Bohu.

Martin Leschinger - FLÉTNA • Brož., A5, 226 stran, 255 Kč

BUĎ KRISTOVÝM SVĚDKEM!

*Marián Kuffa • Texty přeložil a poskládal Martin
Leschinger*

Tato kniha je přepsaným výběrem mluveného slova slovenského kněze P. Mariána Kuffy, v němž se obrací především k otcům a matkám, kteří mají ve svých rukou budoucnost svých dětí a celých národů.

*Martin Leschinger - FLÉTNA
Brož., 110x189 mm, 112 stran, 125 Kč*

JUDITIN KŘÍŽ

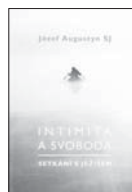
*Bryan Houghton • Z angličtiny přeložila Lucie Cekotová •
Odpovědný redaktor P. Štěpán Smolen • Redakční spolupráce
Katerina Kutarňová, Milan Žonca a Martina Nicolson •
Předmluva k českému vydání Petr Osolobě*

Když se Judith vdávala, mohla se opřít o svého manžela a o svou víru. Přišla však šedesátá léta 20. století a obě opory

se otřásají. Neměnná nauka se den za dnem mění a znejistění zasáhne i vztahy. Jak v přejích změn neztratit muže ani Boha a nepustit se kříže?

Hesperion, z. s.

Váz., přebal, 248 stran, 140x207 mm, 239 Kč

INTIMITA A SVOBODA • SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM

*Józef Augustyn SJ • Z polštiny přeložila Jindra
Hubková • Úvod Piotr Slabek*

Kniha meditací polského jezuitu a u nás již dobře známého spisovatele nabízí čtenáři uvedení do každodenní osobní modlitby. Texty mohou posloužit také jako průvodce při individuálně prožívaných exerciciích. Kniha pomáhá žít s Božím slovem, hledat vnitřní svobodu a směřovat k navázání hlubokého, intimního vztahu s Ježíšem.

Cesta - Iva Pospíšilová

Váz., 140x202 mm, 208 stran, 229 Kč

BELETRIE

ANDĚLSKÉ CESTY K OMLÁDNUTÍ

*Eduard Martin • Odpovědný redaktor Zdeněk
Rampas*

Tajemství mládí? Tajemství omládnutí? Být mladý? Opět mladý? Proč by něco takového nemohlo být možné? Tato kniha vypráví příběhy oněch podivuhodných lidí, kteří tajemství omládnutí odhalují...

Baset ve spolupráci s nakladatelstvím Nová vlna

Brož., 120x163 mm, 240 stran, 159 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, IČO 00533866, Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské, spol. s r. o., Olomouc - IČO 00533866. Medzgorje (af.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.